

[Inge Dahl-Sørensen]

gere gennem de senere år. Arbejdsløse kan have brug for at blive omskølet, og man kan måske anvende nogle af de kundskaber eller færdigheder, som personen har brugt i sit hidtidige arbejde. Derfor kan man være i stand til at tage en uddannelse, selv om man ikke opfylder adgangskravet.

Det er også af betydning for det internationale uddannelsessamarbejde, at det er de reelle kvalifikationer, der bliver lagt vægt på. Her tænker jeg særlig på Erasmus- og Nordplus-programmerne.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at der ikke er tale om at sænke adgangskravene til ansættelserne og uddannelserne, men om, at alle kvalificerede ansøgere får en reel mulighed for at komme i betragtning og ikke på forhånd bare er afskrevet.

Kvalifikationsnævnet er dog blot et sikkerhedsnet. Afgørelserne om, hvorvidt en person er kvalificeret eller ej, skal stadig træffes af de kompetente institutioner. Nævnet kan efter eget valg tage negative afgørelser op og afgive udtalelse til ministeren om den undersøgte dispensationspraksis, hvorefter ministeren kan tage initiativ til en praksisændring.

Eftersom dette lovforslag er en styrkelse af den enkelte borger over for stive adgangskrav, kan Venstre fuldt ud gå ind for forslaget og anbefale, at det får en hurtig og positiv behandling.

Mogens Elvensø (FP):

På de forskellige uddannelsessteder søger studerende af og til ind med kvalifikationer, der ikke altid giver adgang til det påtænkte studium. Et studienævn på disse steder bedømmer herefter, om ansøgeren har mulighed for at gennemføre det søgte studium.

Såfremt en dispensation gives, vil fremtidige prøver vise, om eleven er egnet til at videreføre sit studium, men der kan opstå det problem, at studienævnet afviser en sådan elev, og det er på grund af sådanne afvisninger, at der kan opstå den tanke, at en højere instans måske kan træffe en anden afgørelse, og derfor er det måske nærliggende at oprette et sådant kvalifikationsnævn.

Efter Fremskridtspartiets mening vil et sådant nævn, hvis en studienægtelse gives, få aktstykkerne tilbage fra det studienævn, der har givet afslaget, og flertallet af afgørelserne vil derfor blive stadfæstet.

Der findes faktisk kun en eneste reel mulighed for at godkende eleven, og det er, at man giver vedkommende mulighed for at gennemføre en optagelsesprøve eller en adgangsprøve.

Kvalifikationsnævnet har ingen bedre løsning, og derfor må vi afvise forslaget om at oprette dette nævn.

Ethvert uddannelsessted skriver en årsberetning. I denne kan så opgøres, hvor mange og hvilke dispensationer der er givet, og senere, om eleven har gennemført sit studium. Disse årsberetninger sendes til Undervisningsministeriet, og herfra kan statistik udtages.

Skal der for en elev gives dispensation for dele af en uddannelse under studietiden, må dette også dokumenteres. Der skal også efter forslaget tillægges nævnet ret til at udtale sig om uddannelseskvalifikationerne som baggrund for ansættelse i henhold til § 5. Såfremt ansættelsen sker hos stat eller kommune, vil der inden ansættelsen som en regel findes en stillingsbeskrivelse, og det betyder, at ansøgeren selv har mulighed for at fremsende de relevante oplysninger om sine kvalifikationer.

Sker ansættelsen og kvalifikationerne ikke er til stede, vil det meget hurtigt vise sig. Både i det private erhvervsliv og i offentlig tjeneste vil disse manglende kvalifikationer hurtigt føre til en forflyttelse eller til afsked.

Da nævnet skal bestå af en formand og to personer, vil nævnet hurtigt selv komme til at mangle kvalifikationerne til at udføre deres hverv, og det vil derfor være nødsaget til at søge bistand uden for nævnet.

Regeringen har jo lovet afbureaukratisering og færre love. Dette her er det modsatte, og Fremskridtspartiet tror ikke på behovet, for vi mener, at afgørelserne kan træffes rundt omkring på de forskellige læreanstalter.

Vi vil derfor ende med at sige nej til forslaget ved tredje behandling.

Marianne Jelled (RV):

I Det Radikale Venstre kan vi fuldt ud tilslutte os forslaget; vi synes endda, det er et særdeles godt forslag.

I 10-punkts-programmet for voksenundervisning og folkeoplysning står der i punkt 10, at voksne skal have ret til at dokumentere og få godskrevet deres reelle kundskaber og færdigheder, uafhængigt af på hvilken måde disse er erhvervet.